

CZÉGÉNY NAGY ERZSÉBET

Szeretlek /petla-versek/

Úgy mondom el Neked,
mint patak csobogása,
mint lombsusogás
a májusi erdőn,
mint visszhang, mely
öleli a hegyeket.
Már fénylik a határ.
Ragyogásában két sziluett
emelkedik a holnap felé,
s a kapu árva lakatja
lehull, mint ősszel a
rozsdamart falevél.

Kapaszkodunk a
leheletnyi mában.
Lábunkhoz bújik a
messzeségben
megrekedt idő.
Szemedben fények ülnek.
Megérintenek,
mint mikor fénysuhanás
rezeg a szemközti fán.

Egymásbasarjadunk.

Haiku

Komor, ködszitált
ősz karjába hull a nyár.
Haldokló lélek.